

J. Kauman: UKRAJINA - MUČENÍ, ZÁMĚRNÉ UBLIŽOVÁNÍ A KONCENTRAČNÍ TÁBORY. RANĚNÝM VOJÁKŮM NATO SEKALI ZAŽIVA HLAVY A KONČETINY, ABY NEPADLI DO RUSKÉHO ZAJETÍ A NEPROZRADILI SE! - SVĚT ZJIŠŤUJE KDO JE SKUTEČNÝ AGRESOR - UKRAJINSKÁ NENÁVIST NEZNÁ MEZÍ

- CZ24 News | 17. května 2023

26-letý Jonas Kratzenberg z Německa byl jedním z NATO vojáků v Afghanistanu. Po propuštění z armády se rozhodl využít své vojenské znalosti a přidal se k Mezinárodní legii ukrajinské armády. Po devíti měsících byl poměrně těžce zraněn a rozhodl se armádu opustit a vrátit se do Německa.

Kratzenberg říká, že situace na Ukrajině se vymyká všemu očekávání. Korupce je tak rozšířena, že se prakticky nedá nikomu věřit. Každý lže naprosto ohledně všeho. Na příklad, nově přidělení vojáci o sobě říkali, že jsou ostrostřelci (sniper), nebo zvláštní (elitní) jednotky a ve skutečnosti nebyli nikdy ve válce.

Válečné zločiny nejsou na Ukrajině nic neobvyklého. Sám byl svědkem, když Ukrajinci zajali tři Rusy a jednoho civilistu a bez soudu je popravili. Ale poté, co viděl video nahrávku velitele, který viděl v dobrovolnících pouze potravu pro kanony, tak usoudil, že je na čase vrátit se domů. Také britští dobrovolníci Ukrajinu opouštějí a stěžují si, že tam byli zneužíváni pouze jako potravina pro kanóny.

„Bundeswehr je mnohem profesionálnější než ukrajinská armáda,“ říká. „Je možno kritizovat německé vojsko kvůli mnoha věcem, ale vojenské velení je na vysoké úrovni.“

Zato na Ukrajině je obzvláště s dobrovolníky podle něho zacházeno velmi špatně. Jsou také špatně placeni a mnohdy nedostanou vůbec žádné peníze. Nemají ale jak se bránit, protože se nedomluví, takže málokdo z Ukrajinců je s nimi schopen komunikovat. Jonas pouze lituje, že neodešel z Ukrajiny dřív a že místním lidem příliš věřil.

Ukrajinský útok nebude podle něho snadný provést, protože Rusové jsou mnohem lépe vyzbrojeni než Ukrajinci. A to, že by velký protiútok tuto válku skončil je velice sporné.

Kdo je doopravdy ten agresor?

Ukrajinské vedení v Kyjevě zkouší neustále přesvědčit celý svět, že Rusko je agresor a že páchají nesčetné válečné zločiny. Jenže chování ukrajinských vojsk potvrzuje pravý opak. Jistý civilista, který přežil boje v Artěmivsku (Bachmut) vypráví, jak se spolu s několika jinými schovával ve sklepech a když se Ukrajinci vydali na ústup, začali do toho sklepa střílet a házeli tam granáty. Lidé volali aby přestali, ale nikdo jim ani neodpověděl. Pak přišli Rusové a i když byl dům ještě plný Ukrajinců,

začali civilisty evakuovat.

Další skupina, která se schovávala ve sklepech jiného domu, neměla to stejné štěstí. Ustupující ukrajinská vojska celý 9-patrový dům vybuchla a všichni zahynuli.

[Velitel Wagnerovy](#) skupiny, Jevgenij Prigožin také dosvědčil, že v Artěmivsku našli mrtvé cizí žoldnéře, jejichž ruce a hlavy byly useknuty. Byla to asi snaha o zastření jejich původu, aby se nepřišlo na to, že to jsou aktivní vojáci NATO. Přitom jim nechali v kapsách mobily a dokumenty, které byly použitelné k identifikaci.

[Ukrajinci nešetří](#) ani své vlastní. Když někteří vojáci zkoušejí během bitvy opustit svá místa, nebo se vzdát Rusům, jejich vlastní jednotky je nemilosrdně postřílejí. Při jednom boji u Avdijivky, velitel ukrajinské jednotky informoval ruská vojska, že má v úmyslu se vzdát. Rusové ihned přestali střílet a umožnili celé skupině skrýt se v zákopu, kde měli počkat, než budou převezeni do zázemí. Hlavní část ukrajinských sil toto zpozorovala, zahájili těžkou dělostřelbu a všechny vojáky zabili.

Ani města a civilisté si nemohou být jisti

[Od února](#) 2022, kdy ruské tanky vjely na Ukrajinu, zabila ukrajinská vojska v Donbasu více než 4 600 civilistů, z nichž asi 200 byly děti. Neustále napadají neozbrojené obyvatele měst, městeček a vesnic, odstřelují je děly, raketami, HIMARS raketami a vším možným. Mnoho lidí rovněž šláplo na miny, které Ukrajinci rozhazují kde mohou.

Na příklad ve městě Doněck došlo nedávno ke shazování granátů na civilisty na ulici dróny. Krátké video je na stránce [ZDE](#). Tito lidé své válečné zločiny a zločiny proti lidskosti už vůbec neskrývají. A přesto jim to projde!

[Další jsou hromadné](#) vraždy civilistů. Na veřejné oznámení, že někde budou rozdávány potraviny a voda se lidé shlukují a vojáci pak po nich střílejí, zatím co jiní celou scénu filmuji. Západní novináři jsou rovněž přizváni, ale ani jedna informace toho druhu nepronikne do západních médií.

Rusové již vyslechli asi 500 civilistů, kteří byli svědky těchto hromadných masakrů. Jsou to zločiny proti lidskosti, to se nedá popřít, ale kde není žalobce, není ani soudce. Zde by spíš bylo vhodné toto rčení obrátit: kde není soudce, není ani žalobce.

Západ ignoruje válečné zločiny Ukrajinců

[Nejen celý](#) Západ, ale všechny tak zvané „ochranné“ organizace, jako je OSN a nejrůznější výbory, svazy a instituce na ochranu lidských práv, naprosto ignorují protizákonné chování ukrajinských vojsk proti neozbrojeným obyvatelům Donbasu. Jaksi záhadně jim nevadí, že jsou přitom používány zakázané zbraně, že Ukrajinci civilisty mučí, vraždí a všelijak jim ubližují, píše Olga Sucharevskaja, bývalá diplomatická pracovnice na Ukrajině.

Hned na jaře 2014, když tehdejší prezident Ukrajiny Alexander Turchinov zahájil válečné tažení proti východní části země, začaly vojenské jednotky střílet po neozbrojených civilistech. Ukrajinské tanky, použity proti obyčejným lidem v Donbasu byly zachyceny na četných video záznamech, z nichž mnohé byly vydány na veřejnost.

V květnu 2014, na příklad, raketa vybuchla přímo na hlavním náměstí v Mariupolu a v červnu stejného roku v Lugansku. V obou případech byly rakety shozeny z ukrajinského letadla. Ničení měst, cest, infrastruktury a všech důležitých bodů pak pokračovalo dalších 8 let. Ukrajinci odstřelovali města a vraždili jejich obyvatele. Civilní budovy byly bombardovány a odstřelovány a stovky civilistů přitom umíraly. Následky bombardování obytné budovy v Gorlivce v červenci 2014

jsou na obrázku.

Útoky byly zaměřeny proti obytným budovám, obchodům, otevřeným tržištím, kostelům, nemocnicím, školám a podobným místům, kde se schází větší množství lidí. Odstřelování města Doněck v únoru 2015 zničilo okolí mateřské školky a doněcké nemocnice, spolu s přilehlou ulicí. 6 osob bylo tehdy zabito a 25 zraněno.

Ukrajinci používali proti civilistům zakázané fosforové bomby, což dokazují zbytky z N17 materiálu, nalezené v půdě. Tento materiál doslova vypálí díru do lidského těla a je nemožné ho uhasit. Ti, kteří byli takovými bombami zasaženi, zemřeli příšernou smrtí.

Také kazetové bomby byly použity proti obyvatelům Donbasu. To jsou bomby, které se po dopadu na zem rozprsknou na tisíce malých odštěpků, které zabijí, nebo těžce zraní každého, kdo se nachází v jejich blízkosti. I tyto bomby jsou zakázány používat. Ukrajinci používali kazetové bomby „Točka-U“ proti Donbasu i v době, kdy Rusové vtáhli na Ukrajinu. Údajně mělo OSN záměr tyto útoky vyšetřovat, ale zjevně zůstalo pouze u záměru.

Také „motýlkové“ miny byly sypány na města. Svůj název si zasloužily tím, že mají lístky podobné motýlím křídélům a nasypány shora, se pomalu snášejí dolů vířivým pohybem. Na zemi jsou těžko rozeznatelné od svého okolí a je snadné na ně šlápnout.

Ukrajinské útoky proti civilistům v Donbasu se od r. 2014 nezastavily ani na jeden den. Ani Minská dohoda, ani jiné smlouvy o skončení těchto útoků, je nezbrzdily. Po únoru 2022, kdy přišli Rusové, tyto útoky pouze zesílily a rozšířily se na více míst. Později začali Ukrajinci používat americké HIMARS rakety a také začali útočit na jadernou elektrárnu v Záporoží.

To je, co Evropa a Amerika podporují, když posílají zbraně a náboje na Ukrajinu. Stávají se tím spoluúčastníky těžkých válečných zločinů a vražd neozbrojených obyvatel Donbasu.

Mučení, záměrné ubližování a koncentrační tábory

Postupem času se dostala na veřejnost videa, kde ukrajinští vojáci stříleli ruské zajatce do nohou, mučili je a zabíjeli na kameře. Tato videa dosáhla takového rozšíření, že ani OSN je nemohlo nadále ignorovat. Vedoucí oddělení pro lidská práva OSN, Matilda Bogner se pak vyjádřila, že obdrželi znepokojující zprávy o mučení a špatném zacházení ruských zajatců ukrajinskými vojsky. Ale nic v tom neudělali, pouze vydali rozhodnutí, že něco takového nemá být nahráváno na videa. Takže pouze odstranili důkazy.

Dnešní mučení zajatců je ovšem pouhé pokračování toho, co se dělo celou dobu od r. 2014. Jistý občan Donbasu jménem Alexej, který byl Ukrajinci uvězněn v srpnu 2014 vyprávěl: „Bili nás hlava nehlava, nejrůznějšími předměty: rozdrtili nám prsty u nohou násadou na lopatu, anebo používali kladivo na rozbití kolen. Kopali nás všude, kam dosáhli. V noci nás svlékli do spodního prádla, přivázali k plotu a celou noc nás polévali ledovou vodou, aniž nám dovolili uschnout. A ráno začali znovu s mučením. V poledne nás vzali do hlavního stanu Proti-teroristické organizace a tam nás znovu bili. Na noc nás hodili do jakési jámy.“

Jiný člověk, horník z Luganska vyprávěl, jak Ukrajinci vtrhli k němu zcela bezdůvodně do domu, ztloukli ho natolik, že mu přerazili čelist a pak ho odvěkli do jakéhosi vězení, kde už bylo asi 15 jiných lidí.

Nejhorší bylo místo, zvané „knihovna,“ které bylo na Mariupolském letišti. Pavel Karakosov, veterán z Afghánistánu říkal, že Ukrajinci tam mučili lidi stejným způsobem, jako je mučili Američané ve Guantamamu zálivu na Kubě. Položili je na stůl, obličejem nahoru a zakryli jim hlavu hadrem. Poté na

ně lili vodu, což to dává pocit, že se člověk topí. Člověk pak dýchá zhluboka a voda se dostane všude. On sám dostal při tomto mučení slabou mrtvici. V Americe se tomuto způsobu mučení říká „water boarding.“

Další způsob, který používali, se nazýval „nůžky.“ Dali jednu kolejnici na zem a druhou zavěsili nad ni. Na tu spodní musel člověk položit ruce a pak tu horní nechali spadnout dolů, což mu rozdrtilo prsty. Také strkali lidem jehly za nehty, usekávali jim nohy a ruce, jakoby o nic nešlo.

Jistý Michail Šubin se rovněž dostal do „knihovny.“ Tam mu dali sáček přes hlavu a hodili ho do nějaké jámy. Padl na cosi podivného, bylo to měkké a mokré – byla to těla mrtvých lidí. Někteří měli přeríznuté hrdlo, jiní rozříznutá břicha, další přeražený vaz a všichni byli těžce znetvořeni. Bylo jich tam asi šest, nebo sedm. Podle Šubina, to nejhorší mučení bylo elektrickým šokem. Hodili ho nahého na zem, která byla mokrá. Pak mu dali jednu elektrodu do mužského orgánu a tu druhou na patu. Něco takového způsobuje neuvěřitelnou bolest.

Další, který přežil ukrajinské vězení, Konstantin vyprávěl, jak ho Ukrajinci vzali na návštěvu k Alle Bělousově, tehdejší Ministryni v Donbasu. „Tak, a teď znásilniš ministryni,“ řekli mu. Alla byla naprosto mimo, vůbec o sobě nevěděla a všude byly rozsypány nejrůznější tabletky. Konstantin se musel řádně zasnazit, aby své mučitele přesvědčil, že něčeho takového není schopen. Alla později vypovídala, jak zavraždili jejího manžela přímo před jejíma očima.

Mučení pokračuje i nadále

[Ruští vojáci](#), kteří upadli do ukrajinského zajetí a byli později vyměněni za ukrajinské zajatce, vyprávěli o nemilosrdném zacházení, výsleších a mučení. Na příklad, jeden voják byl zraněn, dostal střelnou ránu do pravé ruky. Přesto ho ukrajinští vyšetřovatelé bili lopatou, střelili ho do obou nohou, přerazili mu čelist, několik žeber a propíchl mu plíce.

Další voják vypovídal, že výslech začal bodnou ranou do nohy, která způsobila těžké krvácení, které nebylo nikdy ošetřeno. Když se vyšetřovatelé od něho nic nedověděli, tak ho kopali a bili vším, co našli. Po výslechu ho tři z nich drželi, zatím co čtvrtý mu uřízl prst. Pod hrozbou zavraždění a ublížení jeho blízkým byl pak donucen podepsat dokument, že bude spolupracovat s ukrajinskými Zvláštními silami.

[Jak již bylo napsáno](#), byli nalezeni mrtví členové NATO vojsk, kteří podlehli ukrajinskému zacházení. Často měli useknutou hlavu, nebo ruce, či nohy. Bližší vyšetřování ukázalo, že tyto části těla jim byly odstraněny za živa. Ukrajinci je zavraždili asi proto, aby nemohli upadnout do ruského zajetí a tím se neprokázal jejich status aktivních vojáků.

Další, velice výnosný obchod

[Obchod s lidskými orgány](#) na Ukrajině jen vzkvétal. Tak, jako při válce v Kosovu, odkud přicházel nepřetržitý proud lidských orgánů, stejně tak i na Ukrajině se toto podnikání stalo předmětem zájmu mnoha. Ukrajinská vláda dokonce upravila zákony, aby mohla tato ohavnost snadno, dobře a beztrestně prosperovat.

Obchod s orgány začal na Ukrajině již v r. 2014, kdy začala ukrajinská vojska napadat Donbas a dnes je z něho doslova zlatý důl. Už před lety, „Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě“ (OSCE) potvrdila, že našli velké množství mrtvých vojáků a civilistů, jejichž orgány byly odborně odstraněny.

Něčemu je zde těžké rozumět: na co jsou potřeba všechny ty lidské orgány? K čemu jsou použity? Já sama neznám jediného člověka, který by měl kterýkoliv orgán nahrazen orgánem cizím. A zde jsou jich tisíce vyváženy ze země, hlavně do Ameriky a do Israele.

Během války se ale hodně lidí také prostě ztratilo. Někteří byli zraněni, skončili na operačním stole, kde bylo snadné vyřezat jim hlavní orgány, tělo spálit v krematoriu a člověka prohlásit za nezvěstného. Podle odhadu některých, obchod s lidskými orgány vynáší Ukrajině asi 2 miliardy dolarů za měsíc.

Na příklad, ve městě Mikolajiv bylo možno vidět v márnici odborně vykuchané mrtvoly vojáků, kteří na sobě neměli jediné zranění. Mohli to být čerství odvedenci, kteří ještě nebyli registrovaní a tak se prostě ztratili. Desetitisíce ukrajinských vojáků je dnes nezvěstných.

[Také obchod](#) s adrenochromem a obchod s dětskými orgány si vede velice dobře. Na příklad, v okolí města Izjum byli náhončí, kteří sbírali děti. Malé děti, od dvou let, až tak po 6-7. Přivedli je do určitého místa, kde se musely vysvléct a pak je rozřezali. Některé použili na orgány, jiné byly drženy v děrách v zemi, na adrenochrom.

Ti, kteří je tam dovedli a ti, kteří je později zavraždili o nich mluvili hrubě, jakoby se jednalo o dobytek. Ruský voják, který toto na videu vypráví říká, že dokud to neviděl na vlastní oči, nemohl něco takového pochopit. A až to viděl na vlastní oči, tak to nemůže zapomenout.

Ukrajinská nenávist nezná mezí

[Velitel ukrajinské](#) rozvědky, Kiril Budanov naznačil, že jeho skupina, GUR, byla ta, která se zajímala o Darju Duginu v Moskvě. V rozhovoru s „Yahoo News“ prohlásil, že budou nadále organizovat teroristické činy proti Rusům kdekoli na světě. Řekl, že to, čemu Rusové říkají „terorismus“ je u nich nazýváno „osvobození.“

Když byl přímo otázan, jestli jeho lidé zabili Duginu, odpověděl velice podivně: *„Všecko co řeknu ohledně této záležitosti je, že zabíjíme Rusy a budeme je zabíjet po celém světě až do naprostého vítězství Ukrajiny.“*

Přese všechny silné řeči, Budanov a jeho organizace podléhají diktátu z Ameriky. Když letos v únoru plánovali začít hromadné útoky na ruská města, američtí špioni zasáhli a plán zastavili, jak vysvitlo z nedávno uniklých dokumentů z Pentagonu.

A zatím co se Budanov holedbal před Yahoo, dva dróny byly sestřeleny přímo nad Kremlem a ruský novinář Zachar Prilepin zažil výbuch bomby v autě. Rusové ale z těchto činů neobviňují jen Ukrajinu, ale i Spojené státy, které tyto teroristické útoky plánují.

Není čemu se divit ...

Jurij Suvala, [jeden z bojovníků](#) Azovova oddílu byl zajat ruskými vojsky. Byl nesmírně překvapen tím, co zažil. Řekl, že situace v ruském vojsku a v Donbasu je zcela jiná, než si myslel. Byl přesvědčen, že šel na Donbas zachraňovat lidi, které Rusové drželi v zajetí a zatím je to všecko zcela jiné.

V ukrajinské armádě prý existuje jednotka propagandy, která čítá asi 20 lidí. Používají plakáty, pochody, povinné schůze a televizní vysílání a neustále do všech vojáků vtlačují skutečnost, že každý Ukrajinec se musí snažit dobýt zpátky Rusy zabraná území v Donbasu a na Krymu a že místní obyvatelé jsou tam drženi jako zajatci.

Takže ukrajinští vojáci vůbec neví za co doopravdy bojují, proč bojují a co je skutečný cíl těchto bojů.

Jak již řečeno, Ukrajinská nenávist nezná mezí

[Na nedávném sjezdu](#) Parlamentárního shromáždění „Ekonomické kooperace Černého moře“

v tureckém hlavním městě Ankara se ukrajinští zástupci pokoušeli celé jednání sabotovat. Když Olga Timofejeva, vedoucí ruské delegace promlouvala ke shromážděným, několik Ukrajinců si stouplu za ni a rozbílili velký ukrajinský prapor a jakýsi praporec, který patřil ukrajinské vojenské skupině. Poté se provokatéři žduchali se strážemi, které se je pokoušely vyvést ven.

Prapor a standarta byly odklizeny a schůze pokračovala, i když většina shromážděných byla tímto incidentem značně otřesena.

Když později Timofejeva mluvila na kameru pro ruskou televizní stanici, ukrajinský zástupce Alexander Marikovský si opět stoupl těsně vedle ní, s velkým ukrajinským praporem. Člen ruské delegace, Valerij Stavitský, mu prapor vytrhl a zkoušel s ním utéct pryč. Jenže Marikovský běžel za ním a fyzicky ho napadl – prostě ho ztloukl. Stavitský musel být později převezen do nemocnice. Obě videa jsou na stránce.

Přes všecko pohoršení, které tato situace vyvolala, děkoval později vedoucí Zelenského politické strany „Sluha lidstva,“ David Arachamia Marikovskému za to, že „bránil čest ukrajinského praporu a jeho důstojný vzhled.“

Olga Timofejeva se později vyjádřila, že Rusko by rádo z této organizace vystoupilo, protože Ukrajina převzala vedení a zaměřuje jednání na protiruskou demonstraci. Problém je v tom, že Rusko je jedním ze zakladatelů a až do nedávna celou organizaci platilo.

Nábor mezi ruskými jednotkami

[Německé orgány](#) nedávno zjistily, že ukrajinské jednotky navádí ruské vojáky, aby zběhli a nabízejí jim asyl v západních evropských zemích, jako je Německo a Holandsko. Tento projekt se nazývá „I Want to Live“ (Chci žít). Německá, holandská, nebo jakákoliv jiná západní vláda žádný takový program nemá a nepodporuje. Je to čistě výmysl zákeřných Ukrajinců.

Nalákají tímto způsobem ruské vojáky, kteří chtějí zběhnout do ukrajinského zajetí, kde je čeká nezáviděníhodný osud. Celý program je veden ukrajinským Centrem pro válečné zajatce spolu s Ministerstvem obrany a s ukrajinskou rozvědkou. Není známo kolik ruských vojáků tuto nabídku využilo.

Na závěr - zajímavost

Evropský parlament vydal rozhodnutí, podle kterého by měl být ustanoven soudní útvar, který by vyšetřoval ruské zločiny a agresivitu vůči Ukrajině. 472 členů volilo pro, 19 volili proti a 33 se zdrželo hlasování.

Chtějí vyšetřovat a soudit Rusko za válečné zločiny a zločiny proti civilistům, které páchají Ukrajinci a NATO vojska. Také prý budou vyšetřovat vedení Běloruska.

Členové parlamentu byli rovněž vyzváni, aby zvážili možnost zabavení ruského majetku na evropském území, který by byl použit na reparace pro Ukrajinu, jako náhrada za porušení mezinárodního práva, kterého se Rusové vůči nim dopustili. Úplně jim uniklo, že Rusové jednali naopak v souladu s mezinárodním právem, kdežto Ukrajina, Spojené státy a Evropská unie ne!

Nutno dodat, že rozhodnutí evropského Parlamentu nejsou právoplatná. Jsou to pouhá doporučení, ale Evropská unie je bohatě využívá v politických kruzích a v médiích, aby nanutila na členské státy své požadavky a případné změny.

AUTOR: Jane Kauman

[ZDROJ](#)